

Marc-Aurèle.

Je n'avais pas le loisir de penser à un enfant; j'étais toujours accablé de la multitude des affaires d'un si grand empire, et des guerres étrangères; je n'ai pourtant pas laissé d'en prendre quelque soin. Hélas! si j'eusse été un simple particulier, j'aurais moi-même instruit et formé mon fils, je l'aurais laissé honnête homme; mais je lui ai laissé trop de puissance pour lui laisser de la modération et de la vertu.

Antonin.

Si tu prevoyais que l'empire dût le gâter, il fallait t'abstenir de le faire empereur, et pour l'amour de l'empire qui avait besoin d'être bien gouverné et pour l'amour de ton fils, qui eût mieux valu dans une condition médiocre.

Марко-Аврелій.

Не имахъ свободно время да мислѣхъ за едно дѣте; бѣхъ всякога натоваренъ съ множество дѣла на еднѣхъ толкова голѣмѣхъ имперіѣхъ и съ иностранны войны; и обаче не оставихъ отъ да вземахъ за него нѣкакво попечение. Увы! ако бяхъ былъ единъ простъ особенъ, азъ бы същій изучилъ и образовалъ сына си, азъ бы го оставилъ честенъ чловѣкъ; нъ азъ му оставихъ твърдѣ много силѣ, что то не бѣше възможно да има умѣренность и добродѣтель.

Антонинъ.

Ако бы былъ предвидѣлъ че имперія та щѣше да го разврати, требуваше да ся въздържишъ отъ да го направишъ императоръ, и за любовь къмъ имперіѣхъ тѣхъ, коя то имаше нуждѣ да бжде добрѣ управлявана, и за любовь къмъ сына си, кой то щѣше да бжде по-добъръ въ едно умѣренно състояние.